

Справа № 235/1209/23
Провадження № 1-кв/235/399/23

**У Х В А Л А
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

21 вересня 2023 р. Слідчий суддя Красноармійського міськрайонного суду Донецької області Корнєєва І.В., при секретарі Гужеля А.О.
за участю - старшого слідчого відділу СУ ГУНП в Донецькій області Хачанова С.К.
- захисника Старика А.О.

розглянувши клопотання старшого слідчого СУ ГУНП в Донецькій області капітана поліції Хачанова С.К., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12023050000000109 від 22.02.2023, стосовно підозрюваного Шамлі Дмитра Федоровича, який підозрюється у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України,

ВСТАНОВИВ:

19 вересня 2023 року до Красноармійського міськрайонного суду Донецької області надійшло клопотання старшого слідчого СУ ГУНП в Донецькій області капітана поліції Хачанова С.К., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12023050000000109 від 22.02.2023, стосовно підозрюваного Шамлі Дмитра Федоровича, який підозрюється у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, яке обґрунтоване наступним.

У провадженні СУ ГУНП в Донецькій області перебувають матеріали кримінального провадження, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022050000000623 від 06.07.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, в рамках якого 16.11.2022 Шамлі Дмитра Федоровича, 07.11.1985 року народження повідомлено про підозру в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

15.07.2022 керівником Донецької обласної прокуратури Угровецьким П.О. винесено постанову про доручення здійснення досудового розслідування по вказаному кримінальному провадженню слідчому СУ ГУНП в Донецькій області.

22.02.2023 відповідно до ч. 3 ст. 217 КПК України матеріали відносно підозрюваного Шамлі Дмитра Федоровича, 07.11.1985 року народження було виділено в окреме кримінальне провадження № 12023050000000109 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Шамлі Дмитро Федорович, 07.11.1985 р.н. з 22.10.2007 по 06.11.2015, проходив службу в органах внутрішніх справ, з 07.11.2015 до 09.06.2022 проходив службу в Національній поліції України, останнього звільнено зі служби на підставі наказу ГУНП в Донецькій області № 255 о/с від 09.06.2022.

У відповідності до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Водночас Шамлі Д.Ф. в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19 Конституції України, зрадив українській державі та всьому Українському народові, добровільно зайнявши посаду в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки

проголошусь державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повнота і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поглиблення централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади Збройних Сил РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів військовослужбовців Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил російської федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів викладених у виступі начальника ГШ ЗС РФ Герасимова В.В. перед Академією військових наук РФ : доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрини

Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоснимим заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протисторством та восним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники влади та Збройних Сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропалувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропалують культ насильства та знуцання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та Збройних Сил РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту російської федерації (далі – ЧФ РФ), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ Збройних Сил РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і Збройних Сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області. З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званіх правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними

російських радників та інструкторів, російської федерації на території Донецької області так званої «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Законом України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Глаззької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону гідності» на тимчасово окупованій території Донецької області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації (далі - РФ) Володимир путін, а також інші нестановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України Законом України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України який в подальшому неодноразово продовжено.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією у редакції від 21.07.2023 вся територія Маріупольського району Донецької області включена до переліку територій тимчасово окупованих Російською Федерацією (з початку тимчасової окупації 05.03.2022).

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована російською федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація російською федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1 вказаного закону: тимчасово окупована російською федерацією територія України – це частини терито

України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих російською федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Згідно «Указа главы Донецкой Народной Республики № 5 от 08.11.2014 года о дате создания Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики» в редакції від 27.05.2016 року встановлено, що «17 июля 2014 года Совет Министров Донецкой Народной Республики принял постановление № 17-4 «О создании Министерства внутренних дел Донецкой Народной Республики».

Так, приблизно на початку квітня 2022 року (точна дата та час органами досудового розслідування не встановлена) військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «днр» які є частиною окупаційної адміністрації рф, здійснили тимчасову окупацію території Донецької області, серед яких Маріупольський район та частини Волноваського району з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами. Після чого представниками «ДНР» на окупованих територіях створено у складі так званого «МВД ДНР» територіальні підрозділи поліції, серед яких «отдел государственной автоинспекции по обслуживанию административной территории г. Мариуполь, управления Госавтоинспекции министерства внутренних дел ДНР», «отделение государственной автоинспекции по обслуживанию административной территории Володарского района, управления Госавтоинспекции министерства внутренних дел ДНР», «отделение государственной автоинспекции по обслуживанию административной территории Першотравневого района, управления Госавтоинспекции министерства внутренних дел ДНР», «отделение государственной автоинспекции по обслуживанию административной территории Волновахского района, управления Госавтоинспекции министерства внутренних дел ДНР», «Першотравневый РО МВД ДНР», «Ильичевский РО Мариупольского ГУ МВД ДНР», «Орджоникидзевский РО Мариупольского ГУ МВД ДНР», «Жовтневый РО Мариупольского ГУ МВД ДНР», «Приморский РО Мариупольского ГУ МВД ДНР» та інші.

Згідно «Постановления Народного Совета Донецкой Народной Республики» від 07.08.2015 року було прийнято «Закон о полиции ДНР». Так відповідно ч. 1 ст. 1 так званого закону о поліції (Полиция – это государственный вооруженный орган исполнительной власти, предназначенный для защиты жизни, здоровья, прав и свобод человека и гражданина, интересов общества и государства от противоправных посягательств, охраны общественного порядка и обеспечения общественной безопасности). Крім того, відповідно ст. 24 так званого закону о поліції встановлено, що (сотрудник полиции – это должностное лицо, состоящее на службе в органах внутренних дел Донецкой Народной Республики, которое наделено полномочиями по осуществлению обязанностей и прав полиции, и имеет специальное звание, присвоенное в определенном законом порядке. Сотрудник полиции, проходящий службу в территориальном органе, выполняет обязанности, возложенные на полицию, и реализует права, предоставленные полиции, в пределах территории, обслуживаемой этим территориальным органом, в соответствии с замещаемой должностью и должностным регламентом (должностной инструкцией). За пределами указанной территории сотрудник полиции выполняет обязанности, возложенные на полицию, и реализует права, предоставленные полиции, в порядке, определяемом руководителем государственного органа исполнительной власти в сфере внутренних дел и в соответствии с действующим законодательством Донецкой Народной Республики. Сотруднику полиции выдается служебное удостоверение, образцы которых утверждаются государственным органом исполнительной власти и в сфере внутренних дел.

Так, на початку липня 2022 року (більш точний час органами досудового розслідування не встановлений), Шамлі Д.Ф. пройшов співбесіду з представниками так званої «днр», які є частиною окупаційної адміністрації рф, на предмет його переходу на сторону окупанта. У ході вказаної співбесіди Шамлі Д.Ф. діючи умисно надав згоду представникам рф на добровільне зайняття посади в незаконному правоохоронному органі «Полиции ДНР», а саме посади - «инспектора отдела государственной автоинспекции по обслуживанию административной территории г. Мариуполя управления Госавтоинспекции министерства внутренних дел ДНР».

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, спрямований на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, 05 липня 2022 Шамлі Д.Ф. знаходячись у приміщенні так званого «отдела государственной автоинспекции по обслуживанию административной территории г. Мариуполя управления Госавтоинспекции министерства внутренних дел ДНР», який розташовано за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Макара Мазая, 16, будучи одягнутим у формений одяг так званої «Полиции ДНР», на якій наявні відповідні шеврони та погони, склав присягу «сотрудника органов внутренних дел Донецкой Народной Республики» та зайняв посаду в незаконному правоохоронному органі «Полиции ДНР, а саме посаду - «инспектора отдела государственной автоинспекции по

обслуговуванню адміністративної території г. Маріуполя управління Госавтоінспекції міністерства внутрішніх дел ДНР», отримавши при цьому спеціальне звання капітан поліції.

Таким чином, Шамлі Дмитро Федорович, обґрунтовано підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

16.11.2022 відповідно вимог ч. 8 ст. 135 КПК України повідомлення про підозру Шамлі Д.Ф., а також повістку про виклик останнього опубліковано в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме в газеті кабінету міністрів України «Урядовий Кур'єр» та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. На вказаний виклик Шамлі Д.Ф. не з'явився.

16.11.2022 відповідно до вимог ч. 1 ст. 278, ч. 3 ст. 111, ч. 8 ст. 135 КПК України Шамлі Д.Ф. повідомлено про підозру в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Обґрунтованість підозри Шамлі Д.Ф. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України підтверджується зібраними у кримінальному провадженні доказами, а саме:

- протоколом огляду відеохостингу «YouTube» на каналі «МВД ДНР» в публікації за адресою: <https://youtu.be/zwsO2aPC9kk>, з назвою «В Мариуполе бывшие украинские правоохранители присягнули на верность ДНР» від 06.07.2022 за участю спеціаліста Цвяшко О.І.;

- протоколом допиту свідка Германа О.О.;

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, за участю свідка Германа О.О.;

- протоколом огляду відеохостингу «YouTube» на каналі «МВД ДНР» в публікації за адресою: <https://youtu.be/zwsO2aPC9kk>, з назвою «В Мариуполе бывшие украинские правоохранители присягнули на верность ДНР», за участю свідка Германа О.О.;

- протоколом допиту свідка Пронського В.Є.;

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, за участю свідка Пронського В.Є.;

- протоколом огляду відеохостингу «YouTube» на каналі «МВД ДНР» в публікації за адресою: <https://youtu.be/zwsO2aPC9kk>, з назвою «В Мариуполе бывшие украинские правоохранители присягнули на верность ДНР», за участю свідка Пронського В.Є.;

- іншими матеріалами кримінального провадження, які в своїй сукупності, прямо вказують на вчинення кримінального правопорушення Шамлі Д.Ф.;

Допитати підозрюваного Шамлі Д.Ф. у даному кримінальному провадженні не виявилось можливим, оскільки останній переховується від органів досудового розслідування та суду і перебуває на тимчасово окупованій території України, а саме у м. Маріуполь Донецької області.

У зв'язку з чим, 24.11.2022 керуючись ст. 110, ст. 281 КПК України Шамлі Д.Ф. оголошено у розшук.

Згідно із ч. 5 ст. 139 КПК України, ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (непритуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який вніхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Відповідно до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII передбачено, що виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який перебуває на тимчасово окупованій території України, та оголошення його у розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, з особливостями, встановленими цим Законом.

Згідно з ч. 2 ст. 297-1 КПК України, спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтею III-1 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук.

та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Відповідно до ч. 8 ст. 135 КПК України, повістка про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, у випадку обґрунтованої неможливості вручення їй такої повістки, публікується в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Особа, вважається такою, яка належним чином повідомлена про виклик, з моменту опублікування повістки про її виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Враховуючи, що підозрюваний Шамлі Д.Ф. на теперішній час переховується від органу досудового розслідування, перебуває на тимчасово окупованій території України, тому, відповідно діючого законодавства зазначена особа вважається такою, що належним чином повідомлена про виклик на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження.

Докази, зібрані в ході досудового розслідування є достатніми для складання обвинувального акту, однак, завершити досудове розслідування не вдається за можливе, оскільки підозрюваний Шамлі Д.Ф. переховується від органів слідства та суду.

Беручи до уваги вищевикладене, зважаючи на наявність достатніх доказів, які підтверджують вчинення Шамлі Д.Ф. інкримінованого йому злочину, а також враховуючи той факт, що останній тривалий час переховується від органів досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності, перебуває на тимчасово окупованій території України, виникла необхідність в застосуванні процедури спеціального досудового розслідування відносно підозрюваного Шамлі Д.Ф. у даному кримінальному провадженні..

На підставі вищевикладеного, керуючись вимогами ч. 5 ст. 139, ст.ст. 297-1, 297-2 КПК України та ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII, слідчий просить надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування стосовно Шамлі Дмитра Федоровича, 07 листопада 1985 року народження, уродження с. Малоянисоль, Володарського р-ну, Донецької області, громадянина України, зареєстрованого за адресою: Донецька область, Маріупольський район, смт. Нікольське, вул. Набережна, 58, який підозрюється у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України

Слідчий в судовому засіданні клопотання підтримав та просив його задовольнити, посиляючись на його обґрунтованість та доведеність.

Захисник в судовому засіданні заперечував проти задоволення клопотання слідчого, зазначив, що порушено право на захист підозрюваного, бо він не бачився з підозрюваним та в нього не має можливості спілкуватися з підозрюваним.

Слідчий суддя, розглянувши клопотання та надані матеріали, вислухавши пояснення осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні, приходять до наступних висновків.

Відповідно до ч.1 ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

Відповідно до ч.2 ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258-6, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-

агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Відповідно до ч.3 ст. 297-1 КПК України якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому сенсі кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Відповідно до ст. 297-2 КПК України з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

- 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;
- 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;
- 4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;
- 5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;
- 6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

- 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;
- 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;
- 4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;
- 5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Відповідно до ст. 297-4 КПК України слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

В провадженні СУ ГУНП в Донецькій області перебувають матеріали кримінального провадження, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022050000000623 від 06.07.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України стосовно підозрюваного Шамлі Дмитра Федоровича.

Згідно з ч. 1 ст. 42 КПК України підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак їй не вручено її внаслідок не встановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення її способом, передбаченим цим Кодексом для вручення повідомлень.

16.11.2022 Шамлі Дмитра Федоровича, 07.11.1985 року народження повідомлено про підозру в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, однак останньому повідомлення про підозру особисто не вручено, внаслідок не встановлення його місцезнаходження на території будь якого населеного пункту де органи державної влади України здійснюють свої повноваження. Встановлено, що Шамлі ДФ

переховується від органів досудового розслідування на тимчасово окупованій території України, а саме у м. Маріуполь, Донецької області.

16.11.2022 відповідно вимог ч. 8 ст. 135 КПК України повідомлення про підозру Шамлі Д.Ф., а також повістку про виклик останнього опубліковано в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме в газеті кабінету міністрів України «Урядовий Кур'єр» та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. На вказаний виклик Шамлі Д.Ф. не з'явився.

Обґрунтованість підозри Шамлі Д.Ф. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України підтверджується зібраними у кримінальному провадженні доказами, а саме:

- протоколом огляду відеохостингу «YouTube» на каналі «МВД ДНР» в публікації за адресою: <https://youtu.be/zwsO2aPC9kk>, з назвою «В Мариуполе бывшие украинские правоохранители присягнули на верность ДНР» від 06.07.2022 за участю спеціаліста Цвяшко О.І.;

- протоколом допиту свідка Германа О.О.;

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, за участю свідка Германа О.О.;

- протоколом огляду відеохостингу «YouTube» на каналі «МВД ДНР» в публікації за адресою: <https://youtu.be/zwsO2aPC9kk>, з назвою «В Мариуполе бывшие украинские правоохранители присягнули на верность ДНР», за участю свідка Германа О.О.;

- протоколом допиту свідка Пронського В.Є.;

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками, за участю свідка Пронського В.Є.;

- протоколом огляду відеохостингу «YouTube» на каналі «МВД ДНР» в публікації за адресою: <https://youtu.be/zwsO2aPC9kk>, з назвою «В Мариуполе бывшие украинские правоохранители присягнули на верность ДНР», за участю свідка Пронського В.Є.,

які в своїй сукупності, прямо вказують на вчинення кримінального правопорушення Шамлі Д.Ф.

Відповідно до ч.1 ст. 297-5 КПК України повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Під час досудового розслідування Шамлі Д.Ф. викликався до слідчого для проведення процесуальних дій з ним в якості підозрюваного, однак на виклики не з'явився, що відповідно до ч. 5 ст. 139 КПК України (ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (непритуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження) також є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

У зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації, воєнним станом в Україні, тимчасовою окупацією частини Донецької області та проведенням бойових дій, беручи до уваги те, що існують достатні підстави вважати, що Шамлі Д.Ф. перебуває на тимчасово окупованій території України, належним чином повідомлений про дати, місце проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 1202305000000109 від 22.02.2023, однак, до органу досудового розслідування за викликом слідчого не з'явився, його місце перебування невідоме, у зв'язку із чим 24.11.2022 постановою слідчого СУ ГУНП в Донецькій області підозрюваного Шамлі Д.Ф. оголошено у розшук, що є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

В той же час, відповідно до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», ухилення від явки на виклик слідчого (непритуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, який перебуває на тимчасово окупованій території України, та оголошення його у розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, з особливостями, встановленими цим Законом. Вимога про оголошення у міждержавний або міжнародний розшук не поширюється на випадки, якщо вирішується питання про застосування стосовно цих осіб спеціального кримінального провадження.

Розшук підозрюваного Шамлі Д.Ф. триває, останній державний кордон України не перетинав.

Слідчий суддя, поряд з положеннями ч. 2 ст. 297-4 КПК України, враховує практику Європейського суду з прав людини у відповідності до якої «обгрунтована підозра» про яку йдеться у ст. 5 Конвенції про захист прав і основоположних свобод людини, означає наявність фактів чи інформації, котрі могли би переконати об'єктивного спостерігача, що конкретна особа можливо вчинила злочин.

Як неодноразово зазначив у своїх рішеннях Європейський суд з прав людини, факти, які є причиною виникнення підозри, не повинні бути такими самими переконливими як ті, що є необхідними для обгрунтування обвинувального вироку чи судо висування обвинувачення, що здійснюється на наступній стадії процесу («Murrey v. the United Kingdom»). Наявність обгрунтованої підозри передбачає наявність фактів або інформації, які б могли переконати об'єктивного спостерігача в тому, що відповідна особа могла вчинити злочин, однією з яких є те, що можна вважати «обгрунтованим», залежить від усіх обставин справи («Fox, Campbell and Hartley v. the United Kingdom»).

Не вирішуючи питання щодо доведеної вини та кваліфікації дій підозрюваного, а виходячи лише з фактичних даних, які містяться в матеріалах, доданих до клопотання, слідчий суддя вважає, що Шамлі Д.Ф. обгрунтовано підозрюється у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення.

Відповідно до ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, у тому числі ч.5 ст. 111-1 стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України.

Враховуючи викладене, слідчий суддя приходить до висновку про наявність достатніх підстав для задоволення клопотання слідчого судді про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 1202305000000109 від 22.02.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України стосовно підозрюваного Шамлі Д.Ф.

Керуючись ст.ст.297-1, 297-3, 297-4 КПК України, слідчий суддя.

УХВАЛИВ:

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування по кримінальному провадженню внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 1202305000000109 від 22.02.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України стосовно підозрюваного Шамлі Дмитра Федоровича, 07 листопада 1985 року народження, уродження с. Малоянінсьоль, Володарського р-ну, Донецької області, громадянина України, зареєстрованого за адресою: Донецька область, Маріупольський район, смт. Нікольське, вул. Набережна, 58.

Зобов'язати старшого слідчого СУ ГУНП в Донецькій області капітана поліції Хачанова С.К. внести відомості про здійснення даного спеціального досудового розслідування до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Повний текст ухвали оголошений 22 вересня 2023 року о 10.30 год.

Слідчий суддя: підпис

З оригіналом згідно

Ухвала набрала законної сили 21.09.2023

Помічник судді

Копія засвідчено 22.09.2023

Р.Г.Фесенко

